

SLOVENSKI NAROD.

Prilaga vsak dan sveder, ismi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopna pet- vrste po 6 kr., če se oznanilo jednkrate tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo v pravem času pomene, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računata 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročnje se lahko s vsakim dnem, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne osiramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Evropsko politično vreme.

Upravo aprilu podobno je evropsko politično vreme. Danes jasno in lepo, zatemni se že jutri politično nebo, temni oblaki se gonijo po njem v podobi razburljivih in vznemirjajočih vesti in strah obdaja vse, ki žele ohraniti mir. Kmalu pa se zopet razprše ti oblaki, jasno posije zopet solnce zaupanja in pozabljen je ves strah pred hudo uro, katere se vse boji, o kateri pa nikdo ne ve, kdaj bode prišla.

Ako primerjamo sedanje večkrat precej napeto stanje političnih razmer s preteklostjo, prihaja nam na misel neka knjižurica, ki je vzbudila velik hrup pred sedmimi leti. Izšla je leta 1884. knjižurica z naslovom „Bitka pri Varšavi“ in se je takrat mnogo govorilo in pisalo o fantazije polni knjižici, kj je vzbudila opravičeno pozornost vseh krogov. Kar je takrat, ko so se še skrbno negovale prijateljske razmere mej Nemčijo in Rusijo, bilo še neverjetno, pridobilo je v teku let mnogo podobnosti resnici.

Pisatelj omenjene knjižice nastavlja kot hipoteko svoji razpravi, da bode prišlo l. 1892. do boja mej Nemčijo in Rusijo, v kateri boj bode zapletena tudi Avstrija ter da bode glavna bitka

pri Varšavi in da bode tako konec neznošnemu stanju. Nehote prihaja nam na misel ta že pozabljena knjižurica, ako pogledamo na dogodke zadnjega časa in vidimo, kako se nabira povsodi preobilo politične elektricitete v podobi pomenljivih dogodb, katere sicer za zdaj neso rodile resnejših zapletk, katerih vsaka pa je vzbudila manj ali več razdraženosti v dotičnih krogih.

Dardanelsko uprađanje in odnošaji mej Rusijo in Turčijo, sigriški po Angležih uprizorjeni intermezzo in pa poslednji govor nemškega cesarja v Erfurtu so poleg Kronstadtakih slavnosti le najpomembnejše dogodbe, katere kažejo, da je politični barometer evropski sicer jako premenljiv, da se pa vedno bolj nagiba na ono stran, ki oznanjuje nevihto. Temu pridružuje se važni dogodek, da ruski car, akopram je valed smrti velike kneginje Aleksandre bil primoran potovati preko Berlina in pruske zemlje, ni bil nikjer vsprejet oficijelno, ker je to izrecno odklonil in zatrdil, da je njegovo potovanje preko nemške zemlje prouzročeno le po smrti v carski obitelji in povsem privatnega značaja. Vse kombinacije, da se bodeta sešla, če tudi le za kratke trenutke, nemški cesar in ruski car, razpršile so se v nič, ruski car vozil se je preko nemških tal, ne da bi bil roko stisnil nemškemu cesarju.

To je tam bolj pomenljivo, ker se je sploh pričakovalo, da se snideta oba vladarja in je car še dolžan posetiti cesarja Viljema. Da se to ni zgodilo, kaže, da so odnošaji mej vladarjema Rusije in Nemčije vedno tako hladni kakor so bili. Sodi se, da je zadnji govor nemškega cesarja v Erfurtu razžalil tudi na ruskem dvoru in da je car zdaj dal tih a razumen odgovor na to.

Naj si bode kakor hoče, toliko je gotovo, da je zadnje potovanje carjevo preko nemške zemlje zopet znak, da bode politično vreme tudi nadalje ostalo jako premenljivo, da pa imamo, žalibog, le malo upanja, da se za stalno zvedri, pač pa vse kaže na nasprotno. Mogoče, da nam še nekaj časa prizanese huda ura, a dolgo ne bode moglo iti tako naprej, kajti, kjer je preveč elektricitete zbrane, tam mora priti prej ali slej do viharja.

Pisma iz Zagreba.

Zagreb, 23. septembra 1891.

Jubilejska razstava.

V.

Danes končana je domače živine razstava, ki je bila otvorjena dne 6. septembra, isti dan, ko je prvi posebni vlak dopeljal toliko Slovencev v Zagreb. Najpoprej bila so razstavljeni goveda, potem so prišli konji, naposled pa je bila ob jednom razstava svinj, prov in domače perotnine.

Brez domače živine ni si moči misliti gospodarstva, ker vsak ve, da se brez domače živine da kaj slabo opravlja poljedelstvo. Poljedelstvo in živinoreja sta tesno vezana mej seboj, jeduo se oslanja na drugo. Brez živinoreje pravo za pravo ni poljedelstva, in oboje vkup zasluži še le pravo ime: gospodarstvo ali kmetijstvo. Zato je hrvatska „gospodarsko-šumarska“ razstava prav popolnjena še le s temporerno razstavo domače živine, ki je imela pokazati, kako je na Hrvatskem tudi s to znamenito gospodarsko stroko, ki se imenuje živinoreja. Prav veseli nas, da smo tudi tukaj opazili lep napredek.

A. Razstava goved.

Goveja živina dobiva od leta do leta večjo ceno, kar kaže na to, da se goveda vse več in več nehomata rase. Čeravno se goveda vse več in več goji, ipak se ne more reči, da je goveda kedaj zadosti ali pa preveč. Zato pametni gospodarji, ki goveda za mesarje redijo, niso bili nikdar v neprihki, kako bi jih prodali, vselej se jim je trud prav lepo poplačal. Obžalovati je samo, da število tacihi pametnih gospodarjev ni baš veliko, ni na Hrvatskem, ni na Slovenskem, gotovo pa je res, da bi takih gospodarjev moglo in moralo biti daleko več, ako hočemo, da se nam vse gospodarstvo povzdigne. Zdaj so minili stari, lepi časi, ko se je s par ranjškov poplačala štibra, ko so gorice dobro rodile, ko je toča bila celo redka prikazen, o povodnji pa še slišati ni bilo; v zdanjih časih ima poljedelec veliko več štibre plačati, a veliko manj prihoda dobi, kako se torej vzdržati v ravnotežji? Le na poljske in vinske pridelke računati, ni pametno, ker toča in

LISTEK.

Pik dama.

Povest, spisal A. S. Puškin, poslovenil Z. D.

(Dalje.)

Herman je trepetal lik tigru, ki pričakuje določenega časa. Že ob desetih zvečer je stal pred grofinje hišo. Vreme je bilo grozno. Veter je tulil, sneg je padal v gostih snežinkah, svetilnice so le malo svetile, ulice so bile puste. Včasih se je mirno peljal kak voznik z mršavim kljušetom, pričakuje kakega zakasnelega pasažirja. Herman je samo surko imel na sebi, a vender ni čutil niti vetra niti snega. Naposled se je vender prikazal grofinje voz. Videl je, kako so nesli lakaji staro grofinjo, oblečeno v sobolovsk kožuh, in kako je za njo v plašči, glavo okrašeno s svežimi cveticami, hitro njena rejenka mimo hitela. Vrata so se zaprla. Voz je težavno drdral po mehkem snegu. Portir je zaprl dveri, okna so otemnela. Herman je začel hoditi okolu osamele hiše; stopil je k svetilnici in je pogledal na uro; mankalo je še deset minut do poludvanjstih. Ostal je pod svetilnico, oči uprši na kazalec pričakujoč pretek bodočih minut. Točno ob

poludvanjstih je Herman stopil na zunanje stopnice in prišel v močno razsvetljeno lopo. Portirja ni bilo. Herman je zbežal po stopnicah, odprl dveri k predsobi in zapazil strežaja, spečega pod svetilnico na starem, umazanem stolu. Lahkim korakom je šel mimo njega. Salon in vsprejemna soba sta bili temni. Svetilka iz predsobe jih je slabo razsvetljala. Herman je ustopil v spalnico. Pred svetilščem, napoljenim s starimi podobami, gorela je zlata svetilnica. S tkanino preoblečeni stoli, divani z usnjatimi blazinami in z ostanki nekdanjega pozlačenja so stali v žalostni simetriji pri stenah, s kinežkimi tapetami obdanih. Na steni sta visela dva portreta, slikana od Pariške dame Lebrun. Prvi je predstavljal krepkega moža štiridesetih let v zeleni uniformi in z zvedo; drugi mlado krasotico z orlovim nosom in z rožo v laseh. V kotih se je nahajalo mnogo drugih malenkostij, kakor ure, omarice, pahljače in druge ženske igrače, izumljene proti koncu preteklega stoletja skupno z magnetizmom Montgolfiera in Mesnerja. Herman je stopil za zaslon. Tam je stala mala železna postelja, na desni strani so bila vrata, ki so peljala na koridor; Herman jih je odprl in je zagledal ozke stopnice, ki so držale v sobo uboge rejenke. Pa on se obrne in stopi v temni kabinet.

Čas je počasi tekkel. Vse je bilo tiho. V sobi za goste bila je ura dvanajst in zopet je nastala smrtna tišina. Herman je stal naslonjen na hladno peč; bil je miren; njegovo srce je enakomerno bilo, liki človeka, ki je sklenil storiti kaj nevarnega, pa neizogibnega. Ura je bila jedno, dve in čul je v daljini drdranje voza. Nehote se ga polasti nemir, voz se pripelje in obstoji. On je slišal šum, stopinje. V hiši je postalo vse živo. Ljudje so hiteli sem in tja, glasi so se razširili, hiša se je razsvetila. V spalnico so ustopile tri hišine in stara grofinja je ustopila precej oživela in sedla v Voltaire-ov naslonjač. Herman gledal je skoz špranjico. Lizabeta Ivanovna je šla mimo njega. Herman je čul njene lahke korake po stopnicah in lestvici. V njegovem srci se je začela buditi vest, a kmalu jo je pomiril. On je okamenel. Grofinja se je začela slačiti pred zrcalom. Odvzevši ji čepico okrašeno z rožami, sneli so z sive, skrbno ostržene glave napudrano lasuljo. Igle so se liki dež usule okoli nje. Rumena, s srebrom obšita obleka je pala k njenim otečenim nogam. Herman je bil navzoč pri teh neprijetnih tajnah njene toalete. Konečno je grofinja odela spalnjo haljo in nočno čepico; v tej obleki, ki je bolj pristojala njeni starosti, je bila menj grda.

(Dalje prih.)

trtna uš (pa tudi druge bolezni na vinski trti) vsako leto neizmerno škodo napravita; tu bode gospodarja iz zadrege izvlekla le živinoreja, če je le količkaj pameten in če ga kdo pouči, koliko dobička mu bode prinesla reja goved in svinj (ker konj ne more vsakdo držati), če se je pošteno poprime. To prepričanje zmagalo je tudi na Hrvaškem in vsi gospodarski krogi skrbijo sedaj prav močno za to, da se živinoreja čem več povzdigne, da bi dajala posebno kmetu čem več dobička, in razstava nam je pokazala, da jim trud ni bil zaman. Najlepši napredek v živinoreji opazuje se v onih krajih, kjer so najstareje gospodarske podružnice (hrv. slav. gospodarskega društva) in ravno tukaj se najbolj vidi, kako koristonosne so te gospodarske podružnice (njih 53 po številu) za narodno gospodarstvo, njim treba največ pripisati, da se je v zadnjem desetletju močno pomnožilo število goved in svinj, in da je upeljanih več novih, tujih in lepih pasem goved in svinj, pa tudi to, da so se domače pasme, posebno pri kmetih, polepšale in zboljšale, pa tudi pomešale z lepimi tujimi pasmami. Zato si je steklo velikih zaslug hrv. slav. gospodarsko društvo, katero že obstoji 50 let in je priredilo sedanjo sijajno razstavo v Zagrebu, a storila je mnogo za živinorejo tudi kr. dež. vlada, ki se je v zadnjih letih začela več pečati z narodnim gospodarstvom.

Razstava goved delila se je na dvoje: na razstavo goved za pleme (razplod) in na razstavo pitanih in uprežnih goved.

Goved za pleme izloženo je bilo vsega skupaj kakih 360 glav, raznih pasmin in iz raznih krajev cele Hrvaške in Slavonije. Posebno lepa goveda poslala so velika vlastelinstva, goveda, katera se smejo primerjati z najlepšo živino istih pasmin v drugih deželah, kjer je govedarstvo na celo visoki stopinji. Živina manjših posestnikov in kmetov poprek res ni tako lepa, ali tu in tam najde se tudi pri teh kako prav lepo živinče. Razloček mej govejo živino velikih posestnikov in kmetov je res preveč velik, in temu se ne bode nihče čudil, kdor ve, kako lepo se goji gospodarska živina, kako slabo pa se godi kmetakim govedom. Pa vendar so tudi tukaj pokazala neka prav lepa goveda, kaj premore kmet, če si da truda in se pridno peča z živinorejo. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. septembra.

Državni zbor.

Predsedstvo državnega zbora razposlalo je poslancem prve seje dnevni red. Vajnejše oziroma zanimivejše točke tega dnevnega reda so: Poročilo proračunskega odseka, da je zvišati službeno doklado c. kr. uradnikov in slug, kateri so nastavljeni v Trstu, in sicer z bok tega, ker se je odpravila prosta luka. Poročilo odseka za sestavo kazenskega zakona o predlogu, da je nedolžno priprtim osebam plačati primerno odškodnino. Prvo čitanje predloga poslanca dr. Foreggerja, da je odpraviti sedaj veljavne zakone o časopisji ter je preustrojiti primerno sedanji dobi.

Dr. Steinwender,

poslanec Beljaški, poročal je te dni volilcem svojim o političnem položaju v obče in o delovanju nemško-narodne frakcije napose. Dr. Steinwender je znan kot človek, ki rad mnogi govori, zato ni izjav njegovih jemati ad verbum. Ker pa nemško-nacionalni dr. Steinwender tudi nekaj Slovencev zastopa, je morda umestno, da izgubimo ž njim nekoliko besedi.

Karakteristično za dr. Steinwenderja in za ves položaj je tega izvestno dobro informovanega poslanca odkritosrčna izjava, da imamo sedaj najidealnišo vladno, katero si je moči predstaviti, in da je to (morda bi se kateri naših čitateljev motil) baš vlada preuzvišenega grofa Taaffeja. Kdo bi bil kdaj verjel, da bode dr. Steinwender prepeval slavo Taaffeovo in se izrekel proti stabilni državnozborni večini ter zagovarjal parlamentarno večino od slučajja do slučajja! Vzlic temu pa ta korenita izprememba nekdanjih nazorov dr. Steinwenderja ni tako smešna, kakor bi morda kdo sodil na prvi pogled. Steinwender vó, da Nemci sami zase ne morejo sestaviti večine in da bi morali iskati zaveznikov. Teh imeli so tudi že o svojem času, ko so paševali Giskra, Lasser itd. itd. toda sedaj bila bi zveza mej Nemci, Poljaki in Italijani na tako slabih nogah, tako nezanesljiva, da je bolje, da je ni. Saj se Nemcem itak tako godi, kakor da se zgot njih pristaši zibljejo na mehkih foteljih ministrskih. Grof Taaffe priznal je slovesno svojo in svojega programa ničnost, in ustreza Nemcem — seveda na naše troške — kjer in kolikor more. Nominelno vlada grof Taaffe, ki zdaj po sodbi Steinwenderjevi stoji res nad strankami, dejanski pa ukazujejo Plener in tovariši njegovi. Vse to je Steinwenderju

prav dobro znano, a baš zategadelj je smešno, ako pravi, da je stalna večina nenaravna, nepravilna in škodljiva, ker se je ne prime nobena stvar, makari je še tako pravica in pametna. To so zgot filozofične ekspektoracije spominjajoče na deklamacije Ibsenovoga „Volsfeinda“, to so paradokse, s katerimi slepi dr. Steinwender vedoma svoje volilce. Radi bi znali, je-li bi se branil dr. Steinwender stalne parlamentarne večine, da jo more sestaviti. Ker je pa to nemogoče, tolaži se čilasi poslanec Beljaških purgarjev takisto, kakor se je tolažil lisjak, ko je rekel, da je grozde kisle.

Dr. Steinwender govoril je tudi o naše poslanske zbornice gospodarskem delovanju in o namenih za bodočnost. Govoril je mnogo, povedal pa le malo. Davki in vojaštvo, veliki kapital in mali obrtovalec, kreditni in zavarovalni zavodi, nič mu ni po volji, konkretni njegovi predlogi so pa tudi brez vse važnosti, da jih nečemo obširno omenjati. Da završi svoj govor v zmislu retorskih predpisov, vrnil se je zgovorni dr. Steinwender zopet na političko polje, ki je dokaj hvaležnejše nego narodno gospodarstvo. Naglašal je nemške narodne stranke zadačo, skrbeti za to, da ohranijo Nemci sedanje svoje ozemlje ter si vzdržijo bajé zgodovinsko in kulturno utrjeno vodstvo v Avstriji, in zato je treba, da se nemški poslanci ne zapredejo v strankarske in frakcijske intrigue nego se postavijo zgot na program izvirajoč iz želj svojega naroda. Parlamentarno razmerje mej Nemci in vlado pa naj ostane kakor je; zmatra naj se kot jedino naravno ne pa kot prehodno razmerje.

Trgovinske pogodbe.

Dogovori zaradi novih trgovinskih pogodb z Nemčijo in Italijo še niso končani in tudi, kakor se kaže vse boljše, ne bodo še tako kmalu dognani. Osvedočenje, da je odstraniti marsikatero oviro, utrdilo se je močno, kajti oficijozni Dunajski organi javljajo, da nove trgovinske pogodbe še do konca bodočega leta ne bodo gotove. Vlada pripravlja zategadelj primerne predloge na državni zbor, da se bodo podaljšale sedaj veljavne trgovinske pogodbe do konca l. 1892.

Vnanje države.

Ruski car v Berlinu.

Nemški političski krogi so močno pobiti, ker car ni vsprejel na svojem potu skozi Berlin niti nemškega cesarja Viljema niti državnega kancelarja Caprivija. Govorilo se je sicer, da se bode Caprivi poklonil ruskem carju na kolodvoru, a zgodilo se to ni. Navzočen je bil jedini princ Leopold, povsem neznan član nemške cesarske obitelji. Berolinski listi trde sicer, da se je car nasproti princu Leopoldu izrekel, da pride v Berlin, kakor hitro bode mogel cesarju Viljemu vsprejeti ga, vendar se zmatra to le za ljubeznivo frazo in skesani nemški listi niti temu ne ugovarjajo.

Rusko posojilo in Nemci.

Židovska banka Mendelson v Berlinu razžalila je baje narodni čut Nemcev, ker je ukrenila, da bode zbirala po nalogu francoskih bank podpise za novo rusko posojilo. Nemci agitujejo na vse načine proti temu, da bi se udeleževali nemški kapitalisti ruskega posojila. Ugovarja se proti temu z narodnih in gospodarskih, najbolj pa iz političkih razlogov. Tudi izjavo ruske vlade, da se bode izposojena vsota 350 milijonov frankov porabila za zidanje železnic, pobijajo nemški listi, katerim se je celo pridružil sam Bismarck v svojem organu. Rusi dobili bodo svoje milijone vzlic temu prav lahko.

Turška okrožnica

glede rusko-turškega dogovora o plovbi ruskih ladij skozi Dardanele; zmatrala se je kot začetek diplomatske akcije, ki bi utegnila imeti resnih posledic. Baš z ozirom na-to, da bi vsakemu takemu koraku mogle slediti opasne komplikacije, katerih se vse boji, izdala se je iz interesovanih krogov parola, da je to okrožnico zmatrati za epilog vsej aféri, ki je s tem končno odстранjena. Turčija sklenila je, kakor se sodi na Dunaji in v Berlinu, ta dogovor z Rusijo le zato, da s tem onemogoči za vse čase večne prepire zaradi ustavljenih ruskih ladij, ktere so hotele skozi Dardanele. Dogovor je torej takšne naravi, da ne bode vzbudil rekriminacij nego zadovoljil vse države, ker je s tem odstranjena mogočnost bodočih prepиров. — To ukrepanje je pa po sodbi angleških novin le posilno, kajti povsod se bojí, da bi Rusija zahtevala glede Dardanel novih koncesij, katerih bi Turčija ne mogla dovoliti.

Dopisi.

Iz Kobarida 21. septembra. [Izv. dop.]

(Konec.) Drugo jutro vzbudili so nas pokajoči topiči in milo zvonjenje. Pa je bil tudi prekrasen dan, toli veder in mil, da ga letos še nismo doživeli. In pisane trume vernikov vrele so skozi tri uhode v bujno okrašeni trg in že davno pred napovedano mašo je bila prostorna cerkev natlačena do poslednjega kotička. In na domu so se poklanjale gospodu zlatomašniku razne deputacije, ktere so mu prinesle primerne čestitke in darila.

Ob desetih je dolga procesija duhovnikov iz vse osrednje Soške doline uvedla častiljivega zlatomašnika skozi velika vrata v cerkev. Ko so odpeli pred velikim altarjem himno „Veni creator Spiritus“, obrnil se je gospod zlatomašnik proti ljudstvu, ter govoril sam sebi takomimovano slavnostno propoved. V petrojeni svoji slavnosti odklonil je bil namreč, da bi ga kdo proslavljal, kakor je to o enakih prilikah obično, rekši: povem sam par besed, pa je! In kakó jih je povedal! Zahvalivši Boga, da mu je dal čakati današnji dan, razvil je pred nami sliko duhovnega svojega življenja v preprostih, klasičnih kratkih, a jedrnatih potezah. Na temelji statističkih podatkov iz dekanijske kronike za njegovega pastirovanja povedal nam je tolikanj modrih, dobro premišljenih naukov, da smo kar strmeli. Našel je namreč, koliko se jih je v teh jedaintridesetih letih narodilo, koliko se jih oženilo, koliko umrlo ter ponesrečilo in iz dotičnih števil je proizvedel kaj pretresujočo moralo! Ko pa ga je začela prevladovati sentimentalnost, zavil je govor na humoristiško polje ter nam pripovedal, da so ga nekoč, ko je rabil potni list v Ljubljano, v Tolminu popisovali, „kako je mičen“ itd., iz česar je razvil resnobni opomin, da treba imeti tudi za potovanje na oni svet pripravljen vedno „potni list“ ter je sklenil izvirni svoj govor z besedami: „In kadar boste slišali zvoniti in Vam porečejo, ta stari dehanj je umrl, takrat pa molite za me!“ Pri teh besedah, ki so pretresele vse poslušalce, obrnil se je prečastiti starček naglo k oltarju in ko je potem molil za svoje „pokojne stariše“, ni ga pač bilo menda suhega očesa po vsej cerkvi.

S krepkim glasom peval nam je potem petinsemdesetletni mož svojo „zlatomašo“. Pevci na koru, mej jim štirje duhovniki, pa so peli latinsko mašo Wittovo. Tu se je posebno odlikoval po vsem Goriškem sloveči tenorist č. g. Kurinčič, vikar Serpeniški. Maša je uglašena v strogo cecilijanskem duhu, toda je toli umetno sestavljena in prenaporljiva, da je neutrudni pevovodja g. Jan Sedej moral uporabiti vso svojo glasbeno spretnost, da so jo pevci zmagali, dasi jih je z orglami spremljal večak g. Danijel Fajgelj.

Ob jedni uri popoldne bil je v gostilni gosp. Gabrijela Devetaka banket, na katerega je zlatomašnik povabil okolo sto gostov. Banket se je vršil v prvem nadstropju, v treh prostranih sobanah in čast, komar čast imenovani gostilničar ga je priredil jako elegantno, ter nam postregel z ukusnimi jedili in z izbornimi pijačami, kar je tem večjega priznanja vredno, ker se take pojedine tu v gorah ne dajo tako lahko uprizoriti, kakor v kakšnem mestnem hotelu.

V prvi sobani zbrali so se ob zlatomašniku cerkveni in posvetni dostojanstveniki, daljni gostje in njega sorodniki, v postranskih obeh sobanah pa ostali duhovniki, katerih je bilo vseh skupaj dvajset in šest, potem učitelji, pevci in odlični tržani Kobariški.

Prvo napitnico g. zlatomašniku je govoril c. kr. okrajni glavar, grof Marenzi, in sicer (kar se umeje samo ob sebi) v slovenskem jeziku. Na to je napil državni poslanec g. dr. Anton Gregorčič presvetlemu cesarju, sv. Očetu papežu in knezonadškofu Goriškemu, na kar so pevci zapeli cesarsko pesem. Za temi so se vrstili drugi govorniki. G. Tončič, vikar v Drežnici, čestital je zlatomašniku v imenu vse duhovščine in to v verzih, g. Kurinčič pa v pesniški sestavljenem govoru v imenu hvaležnih Kobaricev in g. Volarič v imenu učiteljstva vsega okraja. Naposled pa se dvigne naš planinski slavec Simon Gregorčič ter recituje z zvenečim svojim glasom novo pesem zlatomašniku. Bil vam je to diven prizor! Tu doli smelo po konci stoječ pesnik, ki vznesen proslavlja izredne kreposti „vrlega moža“, tam gori na čelu mize pa osiveli starček, milo zroč nekdanjemu pomočniku svojemu v duhovito obličje. In ko je poet na konci svoje pesmi vskliknil: „Ta zlata duša naj živi!“ zaorili so gromoviti Živio-klici, da je odmevalo po vsem trgu. — Da pri banketu tudi petja nismo pogrešali, ter da smo se sploh prav izvrstno imeli, tega mi pač ni treba omenjati še posebej! Došlo je mej banketom zlatomašniku tudi mnogo brzovjav, izmej katerih mi je posebno naglasiti pristrčne čestitke, s katero je počastil slavljenca c. kr. namestnik Rinaldini.

Po banketu je bila na „Žganovem dvorišču“ slavnostna beseda, katero je „Čitalnica“ Kobariška priredila zlatomašniku na čast. Ko so pevci odpeli pod spretnim vodstvom Hr. Volariča „Jadransko morje“, nastopil je g. Jan Sedej, vikar Borjanski, ter v oduševljenem govoru proslavljal našega zlatomašnika.

Po banketu je bila na „Žganovem dvorišču“ slavnostna beseda, katero je „Čitalnica“ Kobariška priredila zlatomašniku na čast. Ko so pevci odpeli pod spretnim vodstvom Hr. Volariča „Jadransko morje“, nastopil je g. Jan Sedej, vikar Borjanski, ter v oduševljenem govoru proslavljal našega zlatomašnika.

mašnika, ki je bil do tiste dobe navzočen navzlic vsej utrujenosti. Ali naposled se je poslovil ter šel počivat, mi pa smo nadaljevali besede in se smejali nasledujoči šaloigri „Zapirajte vrata!“ Igra sama je sicer pusta ali nje predstavljalci so jo vedeli oživeti; zlasti sta se v nji obnesla gospica Roza Urbančičeva in pa prijatelj Ivančič, ki je bil pristen samec-skopuh.

In tako smo proslavili in povečali „vrlemu možu“ najlepši dan njegovega življenja in to duhovniki in posvetojaki, združeni vsi v blaženi slogi in prepričan sem, da se bode vsak udeleženec te prekrasne slavnosti še dolgo let spominjal, kdaj se je pela „zlata maša“ v Kobaridu.

Preblagemu zlatomašniku pa kličemo s slavnostnim govornikom: Bog Vas ohrani še mnogaja leta, uživajočega zasluženi počitek v zavetji predivne Soške doline ter Vam daj čakati slovesni dan — dijamantne maše! V. Holz-Kretánov.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) C. kr. glavni učitelji na učiteljski pripravnici gg. Jakob Praedika, Vilibald Zupančič in Viljem Linhart premešeni so iz IX. dijetnega razreda v VIII. razred. Poslednja dva službujeta na učiteljski že od l. 1872. oziroma 1871., prvi pa je bil poprej na meščanski šoli v Celji.

— (Prva št. Peterska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) v Ljubljani ima svoj prvi občni zbor v nedeljo dne 4. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne na št. Peterski mitnici št. 20 prtilično. K obilni udeležbi najuljudneje vabi vse rodoljubne gospe in gospodične odbor.

— („Glasbena Matica“) razpošilja svojim članom XXII. in XXIII. vezek svoje zbirke, ki izhaja pod naslovom „Glasbena Matica“. V prvem so trije mešani zbori Antona Nedveda: 1. Naša Zvezda, 2. Veseli pastir, 3. Vijolčin vonj. V drugem pa osem moških zborov, tudi skladbe Nedvedove, namreč: 1. Zastavenička (kantata), 2. Ponočni pozdrav (za zbor in baniton-solo), 3. Ne zabi me, 4. Podoknica (za zbor in tenor-solo), 5. Ko gledam ti v oči (čvetospev), 6. Dekletu, 7. Nagrobna pesem, 8. Avstrija moja. Tako dobe slovenske pevke in pevci zopet lepo zbirko novih skladb, kajti ime skladateljevo samo nam je najboljši porok za to, da so skladbe izborne in da jih bodo z veseljem pozdravili povsod.

— (Vreme.) Že nekaj dni kaže toplomer v jutranjih urah le prav malo stopinj gorkote. Čez dan sicer solnce še malo ogreje zrak, vendar je le temperatura precej nizka in v raznih krajih padel je že sneg. Sicer imamo pa lepe solne dneve.

— (Lokalna železnica iz Maribora v Eibiswald.) Odboru za zgradbo železnice mej Mariborom in Eibiswaldom dovolil je mestni zastop Mariborski v svoji zadnji seji podporo 200 gld. za potrebna pripravljala dela.

— (Južna železnica.) Z dnem 1. oktobra stopi v veljavo zimski vozni red. Od tega dne bode se tudi uvedel na vseh progah srednjeevropski čas, ki je za dve minuti naprej Praškemu času, po katerem se je dozdej vozilo v totranski državni polovici na vseh železnicah.

— (Vabilo k zabavnemu večeru,) ki ga priredi Viška in Glinška čitalnica za odhodnico svojemu bivšemu tajniku g. Ivanu Travnu v sredo 30. t. m. v gostilni „Amerika“. Začetek ob 8. uri zvečer. Častiti društveniki naj blagovolijo udeležiti se v polnem številu. Odbor.

— (Narodna čitalnica v št. Vidu nad Ljubljano) obhaja petindvajsetletnico svojega obstoja v nedeljo, dne 4. oktobra 1891. Popoldne: 1. Ob 9. uri: Vsprejem č. gostov pri narodni čitalnici. 2. Ob 10. uri: Slovesna božja služba. 3. Ob 11. uri po sv. maši: Odkritje spominke plošče pokojnemu večletnemu Šentvidskemu župniku in ustanovitelju narodne čitalnice Blažu Potočniku na pročelji farne cerkve. a) Pevci pojó Zvonikarjevo prvo kitico. b) Slavnostni govor, govori č. g. Ivan Babnik, župnik v Toplicah. c) Pevci pojó Zvonikarjevo drugo kitico. 4. Ob 12. uri skupni obed „pri Kraljiči“, ki stane za osebo 1 gld. 50 kr. Mej obedom svira vojaška godba. Popoldne koncert vojaške godbe na vrtu „pri Kraljiči“, ob 5. uri šaljiva loterija, zvečer ob 7. uri Beseda v čitalnici. Po Besedi vojaška godba in prosta zabava.

— (Slovensko politično društvo „Sloga“ v Gorici) imelo je svoj občni zbor dne

24. t. m., ki je bil razmeroma dobro obiskan. Navzočih je bila dobra tretjina duhovnikov. Predsednik dr. Gregorčič pozdravil je zbor in poudarjal korist in potrebo složnega društvenega delovanja. Poročilo tajnika vzelo se je z zadoščenjem na znanje. Društvo skrbelo ni samo za svoje vzgojevalne zavode, nego tudi pri raznih prilikah poseglo v javno življenje. Društvo kot tako imelo je dohodkov 120 gld. 10 kr., stroškov pa 116 gld. 39 kr., koncem leta ima društvo 267 gld. 55 kr. naloženih in gotovine 3 gld. 71 kr. Društveni učni zavodi imeli so dohodkov 2715 gld. 1 1/2 kr., večinoma radodarnih doneskov. Stroški so znašali 2256 gld. 37 kr. Premoženje teh zavodov znaša v naloženi glavnici 572 gld. 66 kr., v delnicah Goriške čitalnice 280 gld., v gotovini 358 gld. 66 1/2 kr. Potem so se vsprejele nekatere navetovane spremembe pravil, katera se pošljejo tiskana društvenikom, kader jih bode potrdila vlada. Novi odbor se je volil z vaklikom ter je imel koj po občnem zboru svojo prvo sejo. Voljeni so: Predsednik dr. Gregorčič; odborniki: dr. Al. Roje, A. M. Obizzi, Val. Kancler, Andr. Gabršček, Ant. Fon, vsi v Gorici; Josip Poljšak, župnik; Josip Mašera, vikar; Ant. Klančič iz Podgore; Fr. Budal iz št. Andreža; namestniki: Fr. Bayčar v Selu, Josip Hoenig v Kanalu, Miklavž Kocijaučič, župnik; Al. Štrekelj v Komnu, Filip Trpin v Sv. Križu. Na to je bil občni zbor zaključen ob 1. uri popoldne. Odbor se je konstitoval tako-le: Podpredsednik Ant. Klančič, veleposestnik in župan v Podgori; tajnik Andrej Gabršček, urednik v Gorici; denarničar Valentin Kancler, hišni posestnik, učitelj v pokoju, v Gorici.

— (Lahonska drznost.) V Pomjanu v Istri so občinske volitve ustavljene, ker je lahonska volilna komisija, ko ni več upala na zmago, začela kar brez vsakega razloga odklanjati slovenske volilce, da je proti toliki drzovitosti vladni komisar odločno in večkrat ugovarjal. Ko vse to ni nič pomagalo, nastala je mej narodom tolika razburjenost, da bi bil nastal poboj, kakeršnega nismo še doživeli pri istrskih volitvah, ako bi slovenski rodoljubi ljudstva ne mirili in ako bi žandarmerija ne bila odvedla z volišča lahonskih agitatorjev in hujškačev iz Kopra. Vladni komisar je moral zaradi nemira volitev pretrgati. Upamo, da se visoka vlada prepriča iz tega dogodka, da se brez njene odločne pomoči te volitve ne dokončajo gladko. Čas bi že bil, da se stori konec predrznosti lahonski.

— (Odkritje Gajevoga spomenika v Krapini) vršilo se je prav slovesno in dostojno velicnih zaslug, katere si je pridobil preporoditelj hrvatskega naroda. Sodelovala sta pevska društva „Kolo“ in „Sloga“ iz Zagreba in povzdignila tako lepo slavnost. V cerkvi pelo je društvo „Sloga“. Spomenico prečital je g. Štauduar, g. Fijan je pa deklamoval Kukuljevičeva slavnostno pesem. V imenu mesta Zagreba položil je srebrn lovor-venec grof Kulmer, v imenu „Narodnih Novin“ pa g. J. Ibler tudi jednak venec. Slavnostni govor govoril je župnik Jakovina, potem pa je odkril Varaždinski podžupan gosp. Štrbec spomenik, ki je v poprsji prav mojstersko delo znanega kiparja Rendiča. Položilo se je mnogo vencev od raznih društev. Banketa udeležilo se je 150 odličnjakov iz vseh krajev Hrvatske. Telegramov došlo je na stotine in je posebno škofa Strossmajerja pozdrav bil vsprejet naudušeno. Tudi ljudska veselica izvršila se je prav živahno.

— („Matica Hrvatska“) razposlala je svojim članom „Izveštaj za upravno godinu 1890.“ Glavne točke izrednega občnega zbora prijavi smo ob svojem času. Imeniku članov povzamemo z veseljem, da je mnogo Slovencev mej člani, za katere je dala Matica Hrvatska tiskati poseben slovarček, ki ga dobe vsi na novo pristopivši Slovenci. Skupno število članov pri zaključku imenika dne 14. junija l. leta za upravno leto 1891 kaže lepo število 7.787. Prilčno spregovorimo kaj več.

— (Otvorjenje novih čitalničnih prostorov v Šoštanji) ne bode dne 4., ampak dne 11. oktobra. V ta namen najela se je cela Šmarijska godba pod vodstvom kapelnika Kovača. Vspored naznanimo prilčno.

— (Požar.) Dne 25. t. m. zgorelo je posestvo Frana Puntarja v Brezovski gori št. 4, županstvo Krško, z vsem poljskim pridelkom, ogenj je nastal, kakor navadno, po otrocih, igrajočih se z žveplenkami.

— (Iz Leskovca.) Dne 26. t. m. pogorela je koča in poljski pridelki Frana Zorka, postiljona

v Leskovcu, poleg tega tudi 1 1/2 letni otrok. Požarna bramba Videmska in Krška sta bili takoj na mestu pogorišča ter zaprečili daljno aezgodo.

— (Stare pisemske znamke.) Jutri je zadnji dan, da se mogó še zamenjati stare znamke, potem zgube vso veljavnost.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 28. septembra. Eventuelno se bodo provizorično podaljšale trgovinske zveze s Švičo, Srbijo in Portugalom.

Levov 28. septembra. Grško-katoliška sinoda izrekla se je proti uvrščenju Ignacija Loyole v unirano cerkev in proti odpravi celibata.

Beligrad 26. septembra. Nemčija odpo vedala je trgovinsko zvezo s Srbijo.

Praga 29. septembra. Zjutraj proti 9. uri ogledal cesar zgradbo stolne cerkve, pričakoval ga pri stolni cerkvi namestnik Thun, kardinal Schönborn z vsem kapitelnom, odbor za zgradbo cerkve in stolne cerkve graditelj z vsemi delavci. Ob 10. uri zjutraj bile avdijence. Oglasilo se 84 prosilcev za avdijenco, mej njimi dr. Rieger.

Praga 29. septembra. Cesar včeraj posetil sprogo deželnega maršala, dalje grofinjo Ernst Waldsteinovo in grofinjo Osvald Thunovo.

Praga 29. septembra. Minister Falkenhayn došel.

Dunaj 29. septembra. Taafe ustal bode v najkrajem času. Poročila v zdravju se ne izdajajo več.

Beligrad 29. septembra. Oficijozno se zagotavlja v merodajnih krogih, da ni absolutno ničesar znano o nameravani zaroki kralja Aleksandra s črnogorsko princesinjo Heleno.

Razne vesti.

* (Spomenik maršalu Radeckemu.) Drugo leto odkril se bode na Dunaji spomenik maršalu Radeckemu. Doslej javilo se je samo iz Avstrije do 8000 veteranov iz leta 1848. in 1849. da se udeleže odkritja. Iz Ogerske in Hrvatske se še pričakuje prijave, katerih bode gotovo tudi obilo.

* (Usmrtenje.) V Oseku obesili so včeraj zjutraj ob 7. uri na dvorišču tamošnjega sodišča kmeta Štefana in Miloša Dubarca, ki sta v novembru lanskega leta na grozovit način umorila gostilničarsko zakonsko dvojico v Slobodni. Štefan je bil ves potr, Miloš pa se je vedel do zadnjega trenutka jako drzno. Zadaje besede obeh so bile: „Odpusti nam ljudstvo!“

* (Povodnji na Španjskem.) Strahovite reči poročajo se o velicih škodah, katere so napravile poslednje povodnji v raznih krajih Španije. Najhuje so trpeli okraji Nova Kastilja, Valencija in velik del Andaluzije. Consuegra in Amerija sta najhuje prizadeta mesta. Prvo bode morda popolnoma zginilo, ker ni mogoče zopet zgraditi podrtih hiš, pač pa se bo moralo požgati in podreti vse, da se preprečijo vse daljne nevarnosti, posebno pa da ne nastanejo kužne bolezni. Na stotine mrtvih trupel ljudi in živalij ki so poginole v vodi, ležalo je skoro ves teden pod razvalinami hiš, po poljih in v vodi, ker ni bilo dovolj delavnih rok, ki bi bile pospravile vse. Zdaj so poslali vojake, da opravijo najnujnejša dela. Boda je neizmerua. Vlada je odposlala komisijo, ki ima nalogo, podpirati oblastva, da se vsaj nekoliko napravi red. Povsod se snujejo odbori, ki nabirajo mile darove, narodna subkripcija dospela je na 300.000 pezet (frankov,) ki se bodo po mestnih upraviteljstvih razdelili mej najpotrebnejše poškodovance.

* (Strel v železnišk vagon.) Ko je te dni došel z Dunaja v Gradec, zapazili so, da je bilo steklo jednega okna pri koridorsem vagonu prestreljeno. Zgodilo se je to mej postajami Krieglach in Mitterndorf. Veščaki so izrekli, da je luknja v steklu prouzročila mala kroglica iz lovske puške ter da je kroglica bržkone po naključju pri lovu zadela v okno. Dognalo se je potem, da je bil isti dan v omenjenem kraju res velik lov.

* (Nesreča na železnici.) Te dni zadela sta mej postajama Galczovy in Wilbrom blizu nemške meje dva železniška vlaka. Deset oseb je mrtvih, mnogo pa ranjenih. Tudi škoda na železniškem materijalu je precej velika.

* (Eksplozija na parobrodu.) Na parobrodu „Leopold VI“ v Antverpeni razpočil se je kotel. Tri osebe bile so ubite, najst pa je bilo težko ranjenih.

* (Ladija se je potopila.) Parobrod „Dunmury“ potopil se je na potu iz Antverpena v Meksiko. Devet oseb je utonilo, ostale potnike je rešil parobrod ki je baš vozil blizu.

* (100.000 in 50.000 goldinarjev) sta glavna dobitka velike Praške loterije. Opozorjamo svoje čitatelje, da bode žrebanje že dne 15. oktobra.

Mnogoletna opazovanja. Pri slabem prebavljenju in pomankanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo kakor nobeno drugo sredstvo s svojim želodcu krepčujočim ter kri čistim uplivom. Cena škatljici 1 gld. Po poštne povzetti razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (4-13)

Anatherinova ustna voda in zobni prašek
ohranj usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.
Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlica zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-120)
Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetti zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 80 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrlj so v Ljubljani:
25. septembra: Franja Zupančič, kuharica, 39 let, sv. Jakoba trg št. 11, davica.
26. septembra: Ivan Jerob, delavčev sin, 3 mesece, Cesta v mestni log št. 13, katar v želodcu. — Edvard Arnold, užitinski paznik, 37 let, Hradskega vas št. 3, jetika.
27. septembra: Ciril Peksa, črevljarnar, 3 leta, Streliške ulice št. 11, davica. — Fran Pust, mizarjev sin, 16 dni, Hradskega vas št. 12, driska.
28. septembra: Ana Janovski, učiteljeva hči, 2 meseca, Florijanske ulice št. 4, katar v črevih. — Julij Ginek, natarjev sin, 5 mesecev, Hrenove ulice št. 16, katar v želodcu in črevih. — Alojzij Maestak, delavčev sin, 8 mesece, Tržaška cesta št. 24, katar v črevih.
V deželni bolnici:
24. septembra: Marija Jamnik, gostija, 83 let, plućnica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. sept.	7. zjutraj	740.7 mm.	9.4° C	brezv.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	740.7 mm.	19.6° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	742.7 mm.	12.0° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 13.7°, za 0.1° pod normalom.

Dunajska borza
dne 29. septembra t. l.
(Isvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.15	91.30
Srebrna renta	91.10	91.20
Zlata renta	109.95	109.90
5% marona renta	102.00	101.95
Akcije narodne banke	1008.00	1009.00
Kreditne akcije	280.25	281.00
London	117.25	117.15
Srebro	—	—
Napol.	9.30 1/2	9.30
C. kr. cekini	5.58	5.57
Nemške marke	57.65	57.55

Klavir
v dobrem stanu je za 45 gld. na prodaj.
Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (818-1)

Učiteljica
preskušena ali vsaj popolnoma zmožna, vnaprej se v službo na deželi. Poučevala bi tri deklice za IV. razred, a zahteva se, da govori pravilno slovenski in ume igrati na klavirju. Naslov pove iz prijaznosti uredništvo „Slovenskega Naroda“. (816-1)

URAN & VEČAJ
izdelovatelja pečij iz glinastih snovij
Ljubljana
Gradišče, Igriške ulice št. 8
priporočata slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo
pečij iz glinastih snovij.
Izdeluje vsakovrstne peči v raznih oblikah po najnovejših modelih, isto tako v najpriprostejši obliki, z zagotovilom najnižje cene in trpežne snovi, lične izvršitve in poštene postrežbe. (815-1)

Od pluga do krone.
Obširen zgodovinski roman,
zajet iz kranjske povestnice.
(745-15)

Temeljiti pouk v francoščini
daje gospodična doma in tudi zunaj doma proti zmerni nagradi. — Natančneje izve se na Tržaški cesti št. 6, v pritličju, II. vrata. (808-2)
Usojam se slavnemu občinstvu naznaniti, da sem
na Bregu št. 6
(trafika) otvorila od slavnega oblastva koncesijonovano
pisarno za posredovanje služb, stanovanj in trgovskih lokalitet.
Potrudila se bodem vseskar, da bodo dobivali delodajalci in delo iskajoče osebe najzanesljivejša pojasnila.
V Ljubljani, dne 25. septembra 1891.
(804-2) **G. Flux.**

Cesarja Jožefa trg.
Samo nekaj dnij.
Odpri vsak dan od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.
F. Bayer-ja
PANOPTIKUM.
Zbirka mojsterskih umetniških del, katere so zanimive za vsakoga. — Vse je predstavljeno v naravni velikosti.
Ustopenina za odrasle ljudi 10 kr., za otroke, stare pod 10 let in vojske brez šarže 5 kr. Natančneje na plakatih.
(806-2) Z velespoštovanjem **F. Bayer.**

Pri
Karolu Till-u
v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.
Vse (456-11)
šolske potrebščine
za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.
Velika izbira
risalnih skladnikov, risal itd.

Kranjske klobase
zgol iz dobrega svinjanskega mesa dobé se vsak dan, vsako sredo in soboto pa
klobasice za speči, krvave in jetrne klobase in mrežna pečenka.
Vnanja naročila izvrše se točno po poštne povzetti.
Barbara Kopač
mesarica (811-1)
na Sv. Petra nasipu hiš. šte. 47.

Štev. 709. (817)
Naznanilo.
Podpisano županstvo naznanja, da se bode vršil
prihodnji tukajšnji semenj
v soboto dne 3. oktobra 1891. l.
a da je v ta dan določeni živinski semenj prepovedan vsled odloka c. kr. okrajnega glavarstva v Kranji z dne 24. septembra 1891. l., št. 12.391.
Županstvo v Trziči
dne 28. septembra 1891.
Župan: **A. Globotschnigg.**

Postlednji mesec. **Velika** Postlednji mesec.
Praška razstavnna loterija.
Glavna dobitka:
goldinarjev **100.000** goldinarjev **50.000** goldinarjev
LOZI po 1 gld. V Ljubljani se dobivajo lozi pri **J. C. MAYER-ju.** **LOZI po 1 gld.**
(707-16)